

Línia de cases del carrer Major, 67-77

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Castellbisbal. C/ Major, 67-77 (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Dins del nucli antic de Castellbisbal. Darrera de Ca l'Espardenyer.

Coordenades:

Latitud: 41.47719
Longitud: 1.98027
UTM Est (X): 414860
UTM Nord (Y): 4592234

Classificació

Número de fitxa 08054-22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Alguns dels edificis de la línia de cases es troben deshabitats i han sofert un deteriorament important en la façana i altres obertures.

Protecció Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Residencial

Titularitat Privada

Titular: Diversa

Fitxes associades:

[Línia de façanes del carrer Pi i Margall, 14-20](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dj., 07/07/2011 - 02:00

Descripció

Línia de cases entre mitgeres aixecades seguint la línia de façanes encarades a migdia del carrer Major, dins del nucli antic de Castellbisbal. Es tracta de façanes de construccions de planta rectangular, formades per planta baixa i primer pis, i cobertes a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana. La tipologia d'aquesta façana fa que comptin amb l'obertura d'una o dues portes allindades a nivell de planta baixa com a accés a la vivenda. A nivell de primer pis, l'obertura pot tractar-se d'una finestra rectangular, una finestra balconera o una o dues finestres quadrangulars de mida petita. En línies generals, totes elles corresponen a una tipologia de vivenda popular aixecada a començaments del segle XX, que guarda uns volums i unes línies molt similars. Algunes d'aquestes vivendes han sofert modificacions i reformes, especialment pel que fa a les obertures de la planta baixa, però continuen guardant les característiques de la composició arquitectònica originària.

Observacions:

La importància del conjunt radica en la unitat arquitectònica i de conjunt que atorga al conjunt una personalitat molt concreta en relació a l'urbanisme del conjunt i com a mostra d'un període històric de la vila. Tot i que caldria profunditzar en l'estudi, la majoria d'elles podrien haver-se aixecat entorn a la dècada del 1930-1940.

Història

El nucli de Castellbisbal va néixer a redós de l'Església Parroquial de Sant Vicenç en el decurs dels segles XVI-XVII i XVIII. Amb anterioritat a aquestes dates, les notícies procedents dels fogatges i censos realitzats indiquen un poblament principalment dispers, centrat en les masies que es repartien les terres del terme. A partir del segle XVII i especialment del s. XVIII el grup de cases devien créixer considerablement animades per la prosperitat que oferia el conreu de la vinya. Els residents de la vila devien ser fadrins procedents de les masies del terme i rabassaires que conreaven les terres de les masies. Al segle XIX el poble devia créixer fins a prendre una grandària semblant a la que mantindria fins a la dècada del 1960, comptant amb uns 1.500 habitants. L'expansió del nucli urbà es dugué a terme allargant el carrer Major i carrer Pi i Margall pels seus extrems i aixecant carrers paral·lels a aquest com el carrer Sant Miquel i Anselm Clavé, i carrers perpendiculars al carrer Pi i Margall com el carrer Nou, Sant Marc i Padró. Cal pensar que aquestes cases formen part d'un tram de carrer aixecat a començaments del segle XX format per vivendes populars habitades per població pagesa i menestral.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1987) Semblança de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
MATEU MIRÓ J. (1991) El meu poble. Ajuntament de Castellbisbal.

